

GENEZING VAN PIJN DIE BETREKKING HEEFT OP BABY'S DIE VERLOREN GINGEN DOOR MISKRAAM OF ABORTUS OF DOOD BIJ GEBOORTE

Als je een kind verloor, door abortus, miskraam of sterfte bij de geboorte, dan kan dat zeer langdurig een innerlijke pijn geven, waar je van zou willen genezen. Hoe te bidden om die genezing?

Twee teksten hierover uit het tijdschrift Bouwen aan de Nieuwe Aarde:

1. Een lang citaat uit *Genezing van de grootste pijn*, geschreven door D. en M. Linn SJ. en S. Fabrikant.

2. *Die mijn leven verwoest hadden*, een aangrijpend levensverhaal waarin iemand eindelijk innerlijk genezen ontving van de pijn die ze meedroeg nadat ze als kind werd misbruikt, zwanger raakte (zonder dat iemand er van wist) en in paniek haar netgeboren kind het leven benam. Met een nawoord over genezing van herinneringen.

Tekst 1, uit Bouwen aan de Nieuwe Aarde, januari 1996:

GENEZING VAN PIJN DIE BETREKKING HEEFT OP BABY'S DIE VERLOREN GINGEN DOOR MISKRAAM OF ABORTUS OF DIE DOOD GEBOREN WERDEN

D. en M. Linn SJ. en S. Fabrikant

Bijna elk gezin kan er baat bij hebben als er gebeden wordt voor baby's die ten gevolge van een miskraam, een abortus of andere oorzaak niet levend ter wereld gekomen zijn danwel in een vroeg stadium gestorven zijn.

Hoe weten we dat we voor deze baby's kunnen bidden en hoe weten we dat ze onze gebeden nodig hebben? Er is wel eens geleerd dat we niet voor ze zouden kunnen bidden omdat ze zich in de 'limbus' zouden bevinden. Men sprak vroeger van de 'limbus', een staat van natuurlijk geluk, echter zonder vooruitzicht op hemels geluk.

De R.K. Kerk heeft het bestaan van zo'n gebied nooit bevestigd en vandaag de dag wijst ze deze gedachte helemaal af. Het R.K. Missaal bevat zelfs een liturgie voor een 'Uitvaartmis voor een kind dat stierf voordat het gedoopt werd'. Gedurende deze mis wordt ons gevraagd te bidden voor de baby zodat deze in de hemel ten volle liefde kan geven en ontvangen.

MOEDERS HEBBEN GENEZING NODIG

Vroeger werd wel eens gedacht dat ouders veel minder zouden rouwen (als ze al rouwden) over een baby dan over iemand met wie ze een veel langere relatie hadden gehad. Maar recente studies tonen aan dat ouders die kort tevoren

een baby verloren hebben, dezelfde emotionele en fysieke rouwreacties vertonen als die men over het algemeen bij de dood van een geliefd persoon ziet. Sterker nog: er is geen onderscheid in intensiteit van rouw of het nu gaat om een miskraam, een abortus of een doodgeboren baby. Zelfs in het geval van een vroege miskraam - nog voordat er leven gevoeld is - kan er sprake zijn van intens rouwen. Typische rouwverschijnselen zijn: ernstige woede- en schuldgevoelens, oververmoeidheid, gebrek aan eetlust, niet in staat zijn zich te concentreren, en lichamelijke problemen zoals chronische rugpijn.

Terwijl veel vrouwen die een baby verliezen binnen een jaar door het rouwproces heen zijn, zijn er ook veel vrouwen die nooit helemaal herstellen en die langdurig psychiatrische problemen vertonen. Deze problemen kunnen variëren van chronische depressie - waarvoor ziekenhuisopname nodig is - tot een zogenaamde 'schaduwvrouw', waardoor zij niet ten volle kan ingaan in 'het nu'.

Niet alleen moeders maar ook vaders hebben rouwgevoelens over het verlies van een baby. 90% van de echtparen die zo'n verlies hebben geleden, hebben binnen enkele maanden van het verlies van hun kind ernstige moeilijkheden

in hun huwelijk. Die huwelijksproblemen komen dan hoofdzakelijk voort uit het niet kunnen delen van hun verdriet. Wanneer het maar enigszins mogelijk is trachten we zowel met de vader als de moeder te bidden, en we hebben ontdekt dat het gezamenlijk gebed ter genezing van smart niet alleen beide ouders kan genezen, maar ook hun huwelijk verstevigen.

DE MACHT VAN HET GEBED VOOR GENEZING VAN INTENSE SMART

Bij het bidden voor een vrouw die een kind heeft verloren is het van belang de omstandigheden die zo'n intense en langdurige pijn veroorzaken, door de liefde van Jezus te laten aanraken.

We doen dit als volgt.

1. We moedigen haar aan om met Jezus te delen wat er op haar hart ligt aan verdriet en andere gevoelens over de dood; ook alle omstandigheden die er bij hoorden.
2. We nodigen haar uit Jezus te vragen haar het kind te geven en te laten vasthouden en het samen met Hem te bewonderen;
3. We laten haar samen met Jezus alles voor het kind zeggen en doen wat ze gezegd en gedaan zou hebben als het kind was blijven leven. We vragen haar ook tegen Jezus te zeggen hoe ze in de toekomst door zijn tussenkomst met het kind zal willen omgaan.

Hier volgen enige uittreksels uit een brief waarin Elisabeth beschrijft hoe zij deze drie stappen heeft ervaren bij het gebed voor haar doodgeboren kindje.

1. Elisabeth deelt vanuit haar hart met Jezus door uiting te geven aan haar verdriet en alle andere gevoelens over de dood en alles wat daar bij kwam: "Ik huilde en huilde. Ik vroeg Jezus wat we moesten doen en Hij zei: 'Vergeven'. Ik vroeg me af wie. Ik worstelde en zocht, ik stelde vragen en ik huilde maar. Tenslotte besepte ik op wie ik kwaad was: op God de Vader. Ik draai er niet omheen, ik ga er recht op af naar de Allerhoogste. Ik schreeuwde mijn woede uit tegen de Vader. Hoe kon Hij me mijn baby afnemen? Hij antwoordde dat het zijn kind was. Hij had zijn dagen geteld en het leven gepland.

Toen herinnerde ik mijn angst en pijn toen de lift - door een fout - stopte bij de kraamafdeling

in plaats van bij de operatiekamer waar de levenloze baby bij me weggehaald zou worden. Toen ik me dat herinnerde gilte ik: 'Waarom hebt U me dit aangedaan?' Hij zei: 'Vertrouw mij'. Ik kon de Vader niet vertrouwen, maar Jezus wél. Met Jezus' hulp kon ik tenslotte eindelijk de Vader vergeven."

2. Elisabeth vraagt Jezus haar het kind in de armen te geven om het samen met Hem te bewonderen.

"Ik voelde alsof ik het in mijn hart hield, een jongetje, een eerstgeboren zoon. Jezus zei tegen me dat ik een naam mocht kiezen en dan zou Hij het dopen."

3. Samen met Jezus zegt en doet Elisabeth nu alles voor het kind wat ze had willen zeggen en willen doen.

"Ik noemde hem Michaël. Ik voelde alsof ik hem in mijn hart droeg terwijl ik zei hoeveel ik van hem hield en hem miste en hoe ik ernaar verlangde hem te ontmoeten..."

OPNAME IN JEZUS' FAMILIE

Kies nu een naam voor het kind en laat Jezus alle kwetsuren door het doopsel wegwassen: het in zijn familie opnemen. Zeg met Jezus: Ik doop je (naam) in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Voel hoe het water alles zuivert en schoonmaakt.

GEBED

Zeg een gebed voor het kind dat het alle liefde mag ontvangen die Jezus en Maria het willen geven. Als je nu werkelijk wilt dat het kind voor eeuwig gelukkig zal zijn, leg het dan in de armen van Jezus en Maria en zie dan toe hoe zij alles kunnen doen waartoe jij niet in staat bent. Van hen zal het kind meer ontvangen dan jij het in je aardse leven had kunnen geven. Sluit nu je gebed af met te vragen dat het kind krachtig voorbede voor jou en je gezin zal gaan doen. Vraag ook aan Jezus hoe jij en je kind door Hem wederkerig liefde kunnen geven en ontvangen. Sluit je nu bij Jezus en het kind aan in het gebed voor je gezin.

EUCCHARISTIE

Als je katholiek bent, laat dan voor het kind een Eucharistie vieren en neem er aan deel. Terwijl je de Communie ontvangt, laat dan Jezus' liefde

en vergevend bloed door jou heen naar het kind vloeien.

Uit: *Genezing van de grootste pijn* door D. en M. Linn SJ. en S. Fabrikant. Geciteerd in *Bouwen aan de Nieuwe Aarde*, januari 1996

Tekst 2, getuigenis uit *Bouwen aan de Nieuwe Aarde*, november 1991:

DIE MIJN LEVEN VERWOEST HADDEN

Een schoolarts in Utrecht wil 'het te lang onbesprokenen eindelijk eens bespreekbaar maken'. In de afgelopen negen jaar signaleerde hij op een aantal Utrechtse scholen zo'n driehonderd mishandelde en sexueel misbruikte kinderen. Met een aantal van hen gaat het nu redelijk goed, maar met de meesten niet. Sommige kinderen zijn dood, andere hebben een poging tot zelfdoding gedaan, misbruikte meisjes zitten in de prostitutie of drugscene.

Dit schokkende bericht in de krant maakt duidelijk dat er iets gedaan moet worden voor kinderen die thuis zijn mishandeld. Het nu volgende getuigenis laat zien wat er kan gebeuren met iemand die als kind is misbruikt. U hoeft niet te weten van wie dit persoonlijke verhaal is. We publiceren het om te laten zien dat we met God wegen van bevrijding kunnen gaan vanuit de meest afschuwelijke situaties. En ten tweede: opdat mensen die iets dergelijks hebben meegemaakt, misschien de moed krijgen om hulp te zoeken.

K.S.

'Uit dankbaarheid over wat de Heer in mijn leven heeft gedaan, wil ik graag getuigen. Het zijn niet mijn verdiensten, maar Gods oneindige liefde en Zijn werk in mijn leven.

Ik ben geboren in een groot gezin, waar de ouders ons geen warme liefde konden geven. Met acht jaar werd ik aangerand, en uit angst durfde ik dit thuis niet te zeggen. Tussen twaalf en veertien jaar werd ik regelmatig door mijn broer en later ook door mijn vader sexueel misbruikt. Zo raakte ik zwanger toen ik veertien jaar was.

Op een avond, terwijl ik helemaal alleen thuis was, is de baby geboren. Uit angst voor ontdekking heb ik het bij de eerste schreeuw de mond toegedrukt. Een heel moeilijke tijd brak aan, in mij was alles kapot geslagen. Voor dit huiselijke drama kreeg ik de schuld. Het heeft lang geduurd voordat ik weer durfde

lachen. Van mannen had ik helemaal genoeg.

Op een gegeven moment leerde ik het uitgaansleven kennen en ook hoe ik mijn haat op mannen kon afreageren. Trouw kon ik niet zijn, en als ik merkte dat ik voor iemand meer voelde en het was wederzijds, dan kreeg ik het vreselijk benauwd en ik maakte een eind aan de relatie.

Ik heb veel gedronken en ik was verslaafd aan roken.

Er bleef een grote leegte in me. Soms dacht ik: 'dit kan het leven niet zijn', maar die gedachte drukte ik de kop in. Ik ging naar het buitenland om daar te werken en zette mijn oude leventje voort. Een jaar later raakte ik volledig in de knel met mezelf en ben op zoek gegaan naar de zin van het leven.

EEN WENDING AAN MIJN LEVEN

Ik kwam in aanraking met de charismatische vernieuwing.

In mijn jeugd had ik al als achtjarige met Pasen mogen ervaren dat Jezus leeft. In dat jaar was ook die aanranding. In de loop der jaren waren er momenten van een groot verlangen in me dat ik geen naam kon geven en wegstopte.

Nu had ik op een avond een gesprek met een priester. Op die avond mocht ik Gods liefde heel diep ervaren en wist ik me aangenomen. Dit gaf een grote wending aan mijn leven.

De Heer riep me om een heel nieuw, onbekend

leven te beginnen: een heel nieuwe werkkring. Dit bleek een tijd van genezing te worden in mijn relatie met mannen. Ik kreeg een heel spontane omgang met mannen. In de loop der jaren kwam het verlangen naar een vaste vriend, met het doel een huwelijk en een normale zwangerschap. Maar de Heer had heel andere plannen; vriendschappen gingen uiteen. Een moeilijke tijd was dit, om vriendschappen op te geven. Diep in mij groeide het verlangen om alleen voor de Heer te leven, maar mijn vrouwelijke gevoelens bleven een rol spelen. Op een gegeven moment liep ik weer vast door kwetsuren uit mijn verleden. Ik kwam terug in Nederland, volledig aan het eind van mijn krachten. Een heel ongewisse tijd brak voor mij aan, ik stortte volledig in.

In een christelijke gemeenschap waarin ik terecht kwam, ontving ik veel liefde en innerlijke genezing. Nu begon ik moeilijkheden te krijgen met jonge mensen die dezelfde leeftijd als mijn kind gehad zou hebben. Zo kwam ik weer in een crisis terecht en had ik extra hulp nodig. Het bleek eind april te zijn, de tijd van de geboorte van mijn kind. Ik bleek het nog niet verwerkt te hebben.

INNERLIJKE GENEZING

Door stille-retraiteweekends te volgen ontving ik verdere innerlijke genezing. Het eerste weekend bleek dat ik moeite had met Moeder Maria. Door een woord van kennis ervoer ik dat Maria me als moeder gegeven werd, en dit gaf een stroom van tranen.

In dit weekend liet de Heer me teruggaan tot het moment van de geboorte van mijn kind en liet me zien dat mijn moeder, toen ze het eenmaal ontdekt had, mij van de ene hoek van de kamer naar de andere sloeg. Dit gaf een verdere breuk in de moeder-dochterrelatie.

De zondagavond had ik een gesprek met een nieuwe begeleidsman, en aan het eind bad hij voor mij als moeder. Opeens drong het tot me door dat ik moeder was. Ik wist het, maar mijn gevoel had het nooit aanvaard. Iemand in wie ik veel vertrouwen had, vertelde dat er ook Eucharistievieringen werden opgedragen voor abortussen, doodgeboren baby's en miskramen, waarbij men de baby een naam geeft, het 'laat dopen' en het kind zo nodig om

vergeving vraagt.

De volgende dag mocht ik dit tijdens de Eucharistieviering in een kleine kring beleven. 's Morgens voor de viering heb ik aan de baby vergeving gevraagd voor wat ik gedaan had. Heel stil liepen de tranen, zo had ik nog nooit gehuild. Ik heb mijn kind de naam Johannes gegeven, net als Jezus zijn lievelingsleerling. Verder droeg ik het op aan Jezus en Maria. Op één dag had ik een Moeder en een zoontje als voorsprekers bij de Heer gevonden. Een heel intens geluksgevoel doorstroomde me.

De Heer ging verder met innerlijke genezingen in mijn relaties naar mannen toe. Ook moest ik ontdekken dat Jezus een man was. Dit was vreselijk, maar heel genezend.

Ik moest vergeving blijven geven aan de mannen die mijn leven verwoest hadden. Eerst alleen met mijn wil, tot het opeens in mijn hart was aangekomen. Dit kostte me jaren. Ook naar mijn moeder toe heb ik diezelfde weg moeten gaan. Het gaf innerlijke vrijheid. Het verlangen werd sterker om helemaal voor de Heer te leven en geloften af te leggen.

Tijdens de kerstnacht mocht ik verdere genezing ondergaan door het geboorteverhaal van Jezus. Alles kwam weer in opstand. Door de vele uren voor het uitgestelde Sacrament en de nachtelijke aanbidding ervoer ik veel innerlijke genezing. Ik mocht in de laatste Eucharistieviering ervaren dat ik de bruid van Jezus mocht zijn. Een paar maanden later heb ik me mogen toewijden aan de Heer. Een nieuw stuk leven begon weer. Een jaar later op de geboortedag van Johannes huilde alles in mij tijdens de Eucharistieviering. Dit bleef maanden daarna aanhouden. Ik dacht genezen te zijn, maar dit bleek dus niet het geval te zijn. Intussen was ik er achter gekomen dat mijn hart weer zo hard was geworden. Ik ging weer vastlopen in mijn contacten, voor de zoveelste keer. Dit was erg ontmoedigend. Half november werd ik bij het luisteren naar een cassette getroffen door een woord, nl. dat alle moeders zich verheugen op de komst van hun baby. Bij het horen van die woorden was het alsof er een zwaard door me heen ging, en ik ontdekte dat ik de zwangerschap nog niet verwerkt had. Ik was destijds die hele zwangerschap 's morgens misselijk geweest,

en uit angst voor ontdekking had ik het voor iedereen verborgen gehouden. Deze cassette nu bracht me terug in een herbeleving van de zwangerschap en de volgende morgen stond ik misselijk op. Gelukkig bracht de Heer me weer mensen op mijn weg die me in deze moeilijke tijd opvingen en me konden begeleiden. Net voor Kerstmis veroorzaakte het klagelijk huilen van een baby paniek in me en moest ik weer naar de nacht van de geboorte.

Ik had me weer opgegeven voor de kerstretraite, en daar mocht ik verdere genezing ontvangen.

Tijdens die retraite is er een Eucharistieviering voor de zielerust van mijn overleden vader geweest. Ik heb hem alles bewust vergeven. Na de H. Mis was er een intense vreugde in me. Bij thuiskomst kreeg ik tijdens een gesprek de tekst over Jairus' dochtertje. Toen ik deze tekst hoorde, wist ik dat mijn vader voor mij bij de Vader ten beste sprak. Dit ontroerde me diep. Nu heb ik mijn vader en mijn zoontje als voorsprekers voor mij en mijn familie.

Intussen ging mijn genezingsproces verder met zo'n totale afbraak, dat ik niet wist waarom ik nog leefde, en ik dacht aan zelfmoord. Ik mocht diep ervaren dat ik mijzelf niet verlossen kan, maar dat Jezus mijn verlosser is. Na een moeilijke periode merkte ik begin juli dat ik aan het overeind komen was. Aan het eind van die maand begon ik aan een dertigdaagse retraite. In die retraite mocht ik vooral de eerste dagen merken hoe alles in me opgericht werd en alles wat zich de afgelopen maanden afgespeeld had, een plaats kreeg. In mij is vrede gekomen zoals ik die nog nooit beleefd heb. Dit is, geloof ik, altijd dat intense verlangen naar iets geweest dat diep in me leefde, deze diepe vrede.

Een van de laatste dagen ontdekte ik dat ik thuisgekomen was in mezelf. Dit is een van de grote genaden die ik ontvang.

In die moeilijke tijd was het voor mij heel belangrijk te weten dat er veel mensen voor me baden. Juist die momenten waarop ik het niet meer zag zitten, wist ik me door dit gebed gedragen. Mijn geestelijk leidsman noemde mijn genezingsproces een wedergeboorte; zo

voel ik het ook.'

Tot zover dit getuigenis. We weten dat het ook nu, een jaar nadat zij dit schreef, goed met haar gaat.

GENEZING VAN HERINNERINGEN

Er zijn talloze mensen die in hun jeugd, of later, dingen hebben meegemaakt waar ze nog regelmatig over struikelen. Misschien zeggen zij: 'Wat gebeurd is, is gebeurd. Ik probeer het te vergeten. Er is niets meer aan te doen'.

Dat is niet helemaal waar. Zij kunnen misschien geholpen worden door een psycholoog, een psychiater, een pastor of iemand anders die met hen bidt om genezing van herinneringen. Want in ons zijn aanwezig de gevoelens van en herinneringen aan gebeurtenissen die we volgens ons tijdsbegrip situeren in het verleden. Jezus is echter niet gebonden aan tijd. De tijd is in God, God is niet in de tijd. We kunnen ons met onze herinneringen en met die aanwezige gevoelens van vroeger indenken in de situatie van toen. We komen daardoor dicht bij het ontstaan van bepaalde kwetsuren. Als we ons daarbij indenken dat Jezus Christus, die ons helemaal wil verlossen, naar ons toe komt, dan is dat de werkelijkheid. Jezus kan en wil inderdaad die pijnlijke gevoelens genezen tot aan de wortel. Die pijnlijke gebeurtenis is verleden tijd, maar onze houding en gevoelens, bijvoorbeeld boosheid, onvergevingsgezindheid, hoogmoed, nemen we mee in de tijd, in ons bewustzijn of ons onderbewustzijn. Die kunnen dus nog werkelijk in het heden aanwezig zijn en daar kunnen we bewust Jezus in toelaten.

Kees Slijkerman

Uit: Bouwen aan de Nieuwe Aarde, november-december 1991

HULP

Als u naar aanleiding van dit artikel zelf hulp zoekt en met iemand zou willen spreken, dan kunt u bijvoorbeeld bellen met de contactpersoon van het Talitakumi-team. Zie op www.kcv-net.nl in de agenda bij *Talitakumi-weekends voor genezing en bevrijding*.

U kunt ook mailen naar de webmaster van StuCom.

Kees Slijkerman, 16 november 2005

Meer over over dit onderwerp op <http://www.kcv-net.nl/meer/charisma-s/charismas-belicht/genezing>
en in de rubriek Genezing op www.stucom.nl.

Dit is document 0145 op www.stucom.nl